

Folketingets Retsudvalg

Dato: 23 MAJ 2006

Folketinget har i skrivelse af 19. maj 2006 (ad L 146) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål :

Spørgsmål 35:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19/5-06 fra advokat Jørgen U. Grønberg, Århus, jf. L 146 – bilag 18.”

Svar:

Indledningsvist henvises til besvarelsen af spørgsmål 8, hvor der er foretaget en overordnet gennemgang af, hvordan et kompensationsbeløb efter forslaget bestemmelse om rimelighedskompensation fastlægges.

Det skal i denne forbindelse atter understreges, at bestemmelsen er skønmæssig og fleksibel, og at dette netop er en vigtig del af balancen i det samlede lovforslag. Bestemmelsens karakter indebærer, at det ikke er eller skal være muligt at opstille tekniske beregningsmodeller, da dette vil indebære en forringet retsstilling for de ægtefæller, bestemmelsen er møntet på. Der henvises også i denne forbindelse til besvarelsen af spørgsmål 8. På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at gå nærmere ind i det vedlagte forsøg på en beregningsmodel, ligesom jeg ikke finder det hensigtsmæssigt ud fra de foreliggende oplysninger at foretage mere eksakte og konkrete beløbsopgørelser. Dog skal jeg bemærke, at det er korrekt, at kompensationsbeløbet som udgangspunkt maksimalt kan udgøre 25 % af forskellen mellem værdien af ægtefællernes pensionsopsparing under ægteskabet, og at det betyder, at hustruen maksimalt kan få ca. 250.000 pensionskroner, svarende til ca. 125.000 kr. efter skat. Beløbet fastsættes skønmæssigt bl.a. også under hensyntagen til formueforholdene i øvrigt.

Herudover skal det i anledning af henvendelsen bemærkes:

- Med bestemmelsen om rimelighedskompensation lægges netop ikke op til, at man skal opgøre værdien af den pension, som hidrører fra før ægteskabet.
- I det skitserede eksempel har manden en pensionsordning som led i sit ansættelsesforhold, hvorfor hans forventede pensionsindbetalinger skal indgå i fremskrivningen af pensionen til det forventede pensioneringstidspunkt. Ved selvstændige erhvervsdrivende – som hustruen i eksemplet – vil det bero på en konkret vurdering, hvor store indbetalinger, der fremover kan påregnes. Fremskrivningen skal ske for hver ægtefælle indtil det sædvanlige pensioneringstidspunkt for den enkelte ægtefælles erhverv. Er der ikke et sædvanligt pensioneringstidspunkt for den ene ægtefælles erhverv, skal fremskrivningen for den pågældende ske indtil folkepensionsalderen.

- Ægtefæller kan i medfør af forslaget § 16 h, stk. 2 aftale, at værdien af en kapitalpensionsordning eller en ratepensionsordning skal indgå i delingen af fællesboet. Det betyder, at aftalen kan omfatte en SP-ratepension, selv pensioneringskonti, indeksordninger, der er tegnede som rateordninger og beløb indestående i Lønmodtagernes Dyrtdisfond.
- Ægtefæller kan derimod ikke aftale, at privattegnede livrenter og private overlevelsereinter skal indgå i ligedelingen. Baggrunden for dette er primært, at det ikke skal kunne aftales, at løbende livsbetingede arbejdsmarkedspensionsordninger skal indgå i ligedelingen, og at det ikke er skønnet nødvendigt eller hensigtsmæssigt at lave en særregel for de forholdsvis få private livrenter, der almindeligvis baserer sig på en aftale med et forsikringsselskab, som ægtefællen selv har indflydelse på. Problemer vedrørende ligedeling i den henseende må løses af ægtefællerne ved aftaler med forsikringsselskabet eller ved at afbalancere delingsproblemet på anden måde. Værdien af livrenter tegnet som supplerende pension vil almindeligvis indgå i delingen i kraft af reglen i forslaget § 16 b, stk. 3 sammenholdt med stk. 1.
- Med formuleringen af forslaget til § 23, stk. 4, er det alene fastlagt, at indbetalinger på en eksisterende pensionsrettighed ikke skal udløse vederlagskrav efter retsvirkningslovens § 23, stk. 2. Det er således ikke hensigten, at forbedringer, indskud eller afdrag – betalt af fællesejemidler – til et sommerhus, der er købt for et udbetalt kapitalpensionsbeløb, ikke skal kunne udløse vederlagskrav efter retsvirkningslovens § 23, stk. 2.
- Forslagets § 16 h omfatter udbetalte kapital- og rateordninger samt indtægter af og surrogater herfor. Ægtefællerne kan derfor godt aftale, at værdien af sommerhuset indgår i delingen af fællesboet. Sommerhuset er allerede fælleseje, medmindre ægtefællerne har aftalt, at kapitalpensionen er særeje.

Lars Barfoed

/Charlotte Meibom